

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. 9. 2024 samosoudcem Mgr. Alešem Grombářem, takto:

takto:

Obžalovaní

1. [Jméno obžalovaného A], narozený [Datum narození obžalovaného A], trvale bytem [Adresa obžalovaného A], t. č. bytem [Adresa obžalovaného A],
2. [Jméno obžalovaného B], narozený [Datum narození obžalovaného B], trvale bytem [Adresa obžalovaného B], t. č. bytem [Adresa obžalovaného C],
3. [Jméno obžalovaného D], narozený [Datum narození obžalovaného D], trvale bytem [Adresa obžalovaného D], t. č. bytem [Adresa obžalovaného D],
4. [Jméno obžalovaného E], narozená [Datum narození obžalovaného E], trvale bytem [Adresa obžalovaného E], t. č. bytem [Adresa obžalovaného E],

jsou vinni, že

dne [datum] ve 21:33 hodin v obci [adresa] před domem č. p. [č. domu] nejprve [Jméno obžalovaného E] pod vlivem alkoholu přistoupila k poškozeným [jméno FO] a následně [jméno FO], které zde procházely společně s poškozenými [jméno FO] a [jméno FO], se slovy, že jsou Ukrajinci a ať jdou pryč a že „mrdá Ukrajince“, když na to nereagovali, napadla [jméno FO] fyzicky údery rukou sevřenou v pěst vedenými na hlavu, dupla ji na nohu a strhla ji na zem, kde ji dále fyzicky napadala údery rukama i nohama, čímž [jméno FO] způsobila drobné tržné rány v temenní a týlní oblasti hlavy a na palci levé dolní končetiny a kožní oděrky na horních i dolních končetinách s tím, že byla následně převezena k lékařskému ošetření do [právnícká osoba],

během jejího útoku ve 21:35 hodin na místo postupně přišli [Jméno obžalovaného B], [jméno FO] a [Jméno obžalovaného D], kteří se zapojili a fyzicky napadli [jméno FO], jenž dostal ránu rukou sevřenou v pěst do obličeje, po které upadl na zem, tomuto napadení předcházely slovní výpady vůči poškozeným ve smyslu ať táhnou odkad přišli, že jim berou práci, ukrajinský svině,

dále v době od 21:36 hodin docházelo ze strany [jméno FO], [jméno FO] a [adresa] k napadání [jméno FO], kterého opakovaně udeřili rukou sevřenou v pěst, kdy k tomuto napadání došlo přímo na pozemní komunikaci č. [hodnota] za běžného provozu, protože projíždějící vozidla byla donucena zastavovat, [jméno obžalovaného D], [jméno obžalovaného B] i [jméno FO] pokračovali v napadání [jméno FO] údery pěstmi a následně i kopáním do oblasti hlavy i nohou, když ve 21:40 hodin přišel [jméno FO] na pomoc [jméno FO], [jméno FO] jej odstrčil, neboť ho [jméno obžalovaného D] zezadu kopl do nohou, [jméno FO] spadl na zem, kde do něj [jméno obžalovaného B] a [jméno FO] kopali nohou do obličejové části a hlavy, přičemž [jméno FO] tak způsobili vodorovnou oděrku na kořeni nosu, nateklý nárt levé nohy, drobnou oděrku na ukazováčku levé nohy a na nártu nad palcem levé nohy, krevní výron na spodní straně klenby levé nohy a oděrky a strupy na obou kolenou a [jméno FO] tak způsobili povrchovou tržnou ránu pod levým okem, četné kožní oděrky na obličejí a kožní oděrky na pravém lokti a pravém kolenní s tím, že byl následně převezen k lékařskému ošetření do [právnícká osoba],

přičemž fyzických útoků obvinění zanechali až v okamžiku, kdy je rozešel za pomoci plastového pendreku [jméno FO], a po příjezdu přivolané policejní hlídky [jméno obžalovaného E], [jméno FO], [jméno obžalovaného B] i [jméno obžalovaného D] pokračovali ve slovním napadání poškozených pro jejich národnostní příslušnost výrazy „ukrajinské mrdky, táhněte do války na Ukrajinu, hajzlové z Ukrajiny, Ukrajinci táhněte pryč“, [jméno obžalovaného E] řekla „ty kundo ukrajinská, mrdky ukrajinský, buzeranti ukrajinský, já ti dám ty zmrde ukrajinskej, ukrajinskej zmrde co má támhle bojovat, kundo jdi radši bojovat za svoji zem“, během toho plivla směrem na [jméno FO], [jméno FO] uváděl „domu táhni, už vás máme plný zuby, buzeranti ukrajinský, zmrde ukrajinský, zkurvený, táhněte si bojovat domu, bojovat za svoji zem, já bych chtěl být pod Putinem a potkat tě na bojišti ty kokote“,

přičemž si obvinění byli vědomi toho, že intenzitou, opakovaností a délkou útoků i jejich zacílením také na zranitelné části těl poškozených jako jsou hlava či trup, kde jsou umístěny životně důležité orgány, mohou způsobit poškozeným zranění, která by vyžadovala lékařské ošetření a byla způsobila omezit poškozené v obvyklém způsobu života po dobu minimálně 7 dní, k čemuž jen náhodou nedošlo, a dále jejich jednání zaznamenalo minimálně 9 dalších osob, které fyzické napadení vnímaly a hlásily na tísňovou linku,

tedy

jednak úmyslným společným jednáním se dopustili jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu tím, že jinému úmyslně ublíží na zdraví, v úmyslu trestný čin spáchat, aniž by k dokonání došlo,

jednak úmyslným společným jednáním užili násilí proti skupině obyvatelů pro jejich skutečnou národnost,

jednak úmyslným společným jednáním veřejně hanobili skupinu osob pro jejich skutečnosti národnost a čin spáchali nejméně se dvěma osobami,

jednak úmyslným společným jednáním se dopustili veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadli jiného,

čímž spáchali

přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

přečin násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci dle § 352 odst. 2 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

přečin hanobení národa, rasy, etnické nebo jiné skupiny osob dle § 355 odst. 1 písm. b), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaní [jméno obžalovaného A] a [jméno obžalovaného B]

podle § 146 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 26 (dvaceti šesti) měsíců,

podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 36 (třiceti šesti) měsíců,

obžalovaný [Jméno obžalovaného D]

podle § 146 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců,

podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 32 (třiceti dvou) měsíců,

obžalovaná [Jméno obžalovaného E]

za tuto trestnou činnost a za přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, za který byla odsouzena trestním příkazem Okresního soudu v Berouně sp. zn. [spisová značka] ze dne [datum]

podle § 146 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců,

podle §§ 81 odst. 1, 84, 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 36 (třiceti šesti) měsíců za současného vyslovení dohledu,

podle § 85 odst. 3 tr. zákoníku se obžalované ukládá přiměřená povinnost, aby ve zkušební době dle svých sil splácela dluh na výživném na nezletilou [jméno FO], narozenou [datum],

podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se ruší výrok o trestu trestního příkazu Okresního soudu v Berouně sp. zn. [spisová značka] ze dne [datum], jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaní [Jméno obžalovaného A], [Jméno obžalovaného B], [Jméno obžalovaného D] a [Jméno obžalovaného E] povinni společně a nerozdílně nahradit škodu poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, se sídlem [adresa], IČ: [IČO], ve výši 19 043 Kč s úrokem z prodlení z dlužné částky 19 043 Kč dle Nařízení vlády č. 351/2013 Sb., ve výši repo sazby ČNB platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8% bodů ročně, jdoucího ode dne následujícího po dni konání hlavního líčení, tj. ode dne [datum] do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Při hlavním líčení všichni čtyři obžalovaní prohlásili vinu podle § 206c tr. řádu, resp. soud prohlášení viny obžalovaných přijal. Ohledně viny nebylo tudíž prováděno dokazování, otázka viny je tak jednoznačná.
2. Při úvaze o druhu a výši trestu vážil soud povahu a závažnost trestných činů, jichž se obžalovaní dopustili, když povaha a závažnost trestného činu jsou určovány podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku zvláště významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou a záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.
3. Jako k polehčující okolnosti podle § 41 tr. zákoníku mohl soud u obžalovaného [jméno FO] přihlédnout k tomu, že nebyl dosud soudně trestán, resp. u obžalovaných [jméno FO] a [jméno FO] k tomu, že se na ně hledí, jako by nebyli soudně trestáni. [adresa] obžalovaným významně polehčuje prohlášení viny.
4. Naopak jako okolnost přitěžující podle § 42 tr. zákoníku vzal soud na zřetel to, že se dopustili poměrně surového útoku vůči poškozeným [jméno FO], [jméno FO] a [jméno FO], aniž by k tomu měli jakýkoliv důvod, resp. to, že se obžalovaní dopustili více trestných činů.
5. Státní zástupce obžalovaným nejprve v obžalobě navrhoval uložit alternativní trest obecně prospěšných prací. Poté, co soud u probační a mediační služby vyžádal stanovisko k uložení trestu obecně prospěšných prací, státní zástupce návrh trestu svým přípisem změnil, aniž by nějakým způsobem změnu vysvětlil, obžalovaným navrhl uložit podmíněné tresty odnětí svobody

vyměřené v polovině zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce 3 – 4 let.

6. Soud nakonec uložil obžalovaným jako tresty přiměřené všem okolnostem tresty odnětí svobody vyměřené kolem čtvrtiny trestní sazby uvedené v § 146 odst. 2 tr. zákoníku v rozmezí 24-30 měsíců, jejich výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v délce 32-36 měsíců, u obžalované [jméno FO] za současného vyslovení dohledu. Nejprísnější trest uložil soud obžalované [jméno FO], u níž ukládal soud souhrnný trest podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, tj. trest za stávající trestnou činnost a za sbíhající se přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, za který byla odsouzena trestním příkazem Okresního soudu v Berouně sp. zn. [spisová značka] ze dne [datum]. Současně soud zrušil výrok o trestu u předešlého citovaného rozhodnutí. V souladu s předchozím rozhodnutím uložil soud obžalované [jméno FO] i přiměřenou povinnost podle § 85 odst. 3 tr. zákoníku, aby ve zkušební době dle svých sil splácela dlužné výživné.

7. Soud uložil obžalovaným i povinnost nahradit společně a nerozdílně škodu poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, a to ve výši, se kterou se připojila k trestnímu řízení, tj. s částkou 19 043 Kč. Tato částka představuje náklady na léčení zranění poškozených [jméno FO] [jméno FO] a [jméno FO], které pojišťovna hradila, přičemž svůj nárok i řádně doložila. (Soud neuložil obžalovaným státním zástupcem navržené přiměřené povinnosti a přiměřená omezení, a to jednak z toho důvodu, že poškození žádnou náhradu škody či nemajetkové újmy nepožadují, a jednak proto, že jednání obžalovaných vůči poškozeným je podle dokazování ojedinělým excesem, kterého se obžalovaní dopustili pod vlivem alkoholu. Někteří obžalovaní se s poškozenými bez problémů setkávají, a to i v práci, takže není nutno je chránit žádnými omezeními.)

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo. Odvolání obžalovaného však nemůže směřovat proti výroku o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, či proti skutečnostem uvedeným v prohlášení viny.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Beroun 25. září 2024

Mgr. Aleš Grombíč
samosoudce